þessumm bölunnarinnar sannm, og djöfulsins —
hafði hann hungji nánum = klóss finir í allni lesf-
sinni — (enn vildi finir hunnrunn hafa þá heim til
sín, og allann flokk þann, af ádáðaseygjunnm þeim
sem vann með þeim að njeðingsæenkunnm á skölunnm
og fjármunnunnm, sem mann leið skórskömmuðu og
njeldust með ölla móti á Gülna, sál og líkama
hanns —,) Enn tók þá sumt báða — til skeikarinnar
heima hjá sjer í helvíhisgláðunnm. finir ónbjít
handa sér, skrax er heim kjæmi, og bújið væri
að skeikja þá — enn stokk þeim nú í þessu náða
leisi sínu — þú fullsett var og allar holur hullar,
þjekni inné hægnakjuptvik menarinnar, enn valda
enné vinstna kjuptvik hennar, á hansinn, báðunnm,
enn lappirnar löfðu úhúr menarkjuptinnunnm aðeins.
þetta þótti þeim venna, og meiné þreingsli, enn
nakkunntíma finir njéels í rassgatinn menarinnar,
og skeppáns í rassunni, enn samgánga var mjilli
þeirra allna, og allir æfluðu að vitna, enn gátu
ekkji af filli, af menarhlandinn og sannunnm,
þú hann át og gubbaði þetta alt á nýxl í menarinni